

Portre >

BİZİ BİZE ANLATIYOR

Başarılı müzisyen Anjelika Akbar, bir aylığına geldiği Türkiye'den son 21 yıldır ayrılamıyor. O artık hem müziğiyle ruhumuzu dinlendiriyor hem de içimizden biri olarak kitaplarıyla bizi bize anlatıyor. - *Yemiş Sarıer Aksu*

Bir dahi çocuk olarak Rusya'da başladığı müzik yolculuğunu Türkiye'ye ve İstanbul'a duyduğu aşkla bu topraklara taşıyan Anjelika Akbar için piyano çalmak nefes almak kadar olağan.

Daha 4 yaşındayken beste yapan Anjelika Akbar, Rusya'da üstün yetenekli çocukların eğitildiği Uspensky Devlet Müzik Okulu'nda en iyi öğrenciler arasında yer aldı. Akbar'ı Türkiye'yle tanıştıran ise bir UNESCO projesi. 1990 yılında Türkiye'ye gelen Akbar, oğlunun doğumunun ardından ülkemizi evi kabul etti ve bir süre sonra da Türk vatandaşlığına geçti. Türkiye'de Erkan Oğur'dan Nilüfer'e kadar birçok önemli isimle konserler veren Akbar, piyanosuyla ülkenin birçok bölgesini gezerek klasik müziğin aracılığıyla günlündeki-

leri Türk insanıyla paylaştı ve paylaşmaya devam ediyor. Rusça yazdığı hikaye kitaplarını da dilimize çeviren Akbar, bugün albümleri ve kitaplarıyla geniş bir hayran kitlesine sahip. Anjelika Akbar'la müzikle tanışmasını, Türkiye'yi ve Türk insanıyla olan bağını konuştuk.

Çok küçük yaşlarda müzikle tanışmışsınız.

Müzikle ilk buluşmanız, yeteneğinizin ilk keşfedildiği zamanları anlatır mısınız?

Bana hep şu soru soruluyor: Niye piyanoyu seçtiniz? Ben piyanoyu seçmedim. Piyano, doğduğum zamandan itibaren ilk tanıştığım objelerden biridir. Anne ve babamdan sonra piyanoyla tanıştım. Onlar benim müziğe karşı aşırı canlı reaksiyonlarını

ve olumlu tepkilerimi daha birkaç aylıkken de duymuşlar ve görmüşler. Sonra da hemen piyanoyu karyolamın yanına yaklaştırmışlar. Dolayısıyla ilk dokunduğum şeylerden biri piyanoydu. Yürümeyi bilmeden piyanoda nerde yüksek seslerin, kalın seslerin orta seslerin olduğunu biliyordum. Ve çok küçük yaştan itibaren sürekli tuşlara bastığım için de parmaklarım çok güçlendi. Daha sonra da gördüğüm her şeyi müzik yoluyla anlatmaya başladım. Gördüğüm her şeye "Şimdi tavşanları çalacağım, şimdi gökyüzünü çalacağım" diyordum. Her şeyi doğaçlama şeklinde birbirine tercüme etmeye başladım. Konuşmayı öğrenmek gibi piyanoyu öğrenmek de benim için doğal bir süreçti. "Müzik sizin için nedir?" diyorlar. "Nefes" diyorum. O kadar... Ve de aşk tabii ki...

Ailenizde anne ve babanın önemli müzisyenler. Genetik olarak aktarılanlar sizce ne kadar önemli?

Elbette genetik olarak avantajlarım var. Ben öyle düşünüyorum. Ancak bunun yanında anne ve babamın fark etmesi de çok önemli. Onlar hiç fark etmeyebilirdi. Üstelik çok yoğun insanlardı. Bende bu kıvılcımı, benim bu talebimi gördüler, üzerine gittiler ve bana yol açtılar. Sonrasında süreç öyle gitti ki 2.5 yaşındayken nota biliyordum, 4.5 yaşındayken artık ciddi besteler yapmaya başlamıştım. Ciddi dediğim besteler, öyle çaldım unuttum değil, tamamen oluşturulmuş ve yapısı olan eserlerdi. Sonra Rusya'daki harika çocuklar okuluna kabul edildim. Müzik doktorasına kadar hayatım hep müzikle geçti. Ancak halen kendimi öğrenci gibi hissetmeye devam ediyorum. Çünkü müzik sonsuz...

TÜRKİYE'Yİ EVİ OLARAK GÖRÜYOR

Türkiye'ye gelişiniz nasıl oldu?

Rusya'da eski eşimle birlikte UNESCO için uluslararası bir film projesinde çalışıyorduk. Ben UNESCO temsilcisiydim, eski eşim de senaryo yazarıydı. Birkaç ülke gezmiştik, sıra Türkiye'ye geldiğinde ise ben 8 aylık hamileydim ve doktorlar uçuşu yasakladı. Oğlum böylece İstanbul'da doğdu. O sırada hiç Türkiye bilmediğim halde birçok Türk arkadaşım ülkeyi o kadar güzel bir biçimde temsil ettiler ki ben Türkiye'ye aşık oldum. Önceleri oğlum doğduktan sonra birkaç ay kalırız diye düşünüyorduk ama bir gün televizyonda Rusya'nın dağılışını gördük. O şoku tarif etmek çok zor. O yüzden o dönemde Rusya'ya dönmek gibi bir şey söz konusu değildi. Ama baktım ki birkaç ay sonra burası zaten benim evim olmuş.

Türkiye'de ve özellikle İstanbul'da sizi en çok etkileyen neydi?

İstanbul bana masaldan çıkmış bir şehir gibi geldi. Uyumsuzluklar vardı ama o uyumsuzlukların garip bir uyumu vardı.

O uyumsuzluklar beni gerçekten çarptı. Karşıtlar birliği kanunun kendisi gibi bir şehirdi. Ve İstanbul'un sesleri benim için önemli oldu. Çünkü hiç duymadığım sesler vardı. Diğer yandan sisli manzaralarda gemilerin, boğazın, sokak satıcılarının, vapurların, martıların sesleri... Hepsinde çok garip bir müzik vardı sanki. Türk müziği ve ezan sesi beni çok etkilemişti. Ezan sesini duyduğumda donup kalmıştım. Tüm bunların yanında beni burada etkileyen başka bir şey de Türk insanların maneviyatı oldu. Onlar bunun farkında olsalar da olmasalar da çok büyük derinlikleri var ve bunu yitirmediler. Her ne kadar yitirdiklerini düşünseler de... Ben içimdeki Türkiye kitabımın başında dedim ki; Ben sizlere sizleri sevdirmeye çalışıyorum. Çünkü dışardan daha iyi görünüyor.

Klasik müziğin çocuklar için önemli olduğunuzu vurguluyorsunuz, klasik müzik çocuklar için neden önemli?

Klasik müziğin şifa gücü olan bir müzik olduğu kanıtlandı, müziğin çocuğun beyninin oluşumu için çok önemli olduğu ortaya çıktı. Klasik müzik, çocukta yaratıcılık ve özgürlük hissinin geliştirecek niteliklere sahip bir müziktir. Ayrıca piyano çalmak beynin her iki tarafını bir anda çalıştıran bir uğraş, bu da bir çocuk için her iki tarafı birden geliştirmek anlamına geliyor. Küçük oğlum Timur hamileliğimden bu yana klasik müzikle iç içeydi. Benimle birlikte onlarca konsere çıktı. Karnımda hareket etmeye başladığı dönemlerde piyano çalmaya başladığım anda dururdu. Ona hamileyken Bach'ın Re Minör Konçertosu'nu çalışıyordum bir konser için ve Timur'u da bu müziğin eşliğinde dünyaya getirdim. Sonra ağlayınca ya da yemek yemeyince bu müziğin kaydını koyduğumuzda susmaya başladığını gördük. Sihir gibiydi. Emzik görevi görüyordu. Hamilelere tavsiye ediyorum. Anne babalar 3-4 yaşındayken çocuklarının müziğe yetenekli olup olmadığını fark edebilir. Çocuğun çalan şarkıları tekrar etmesi, onları hemen hafızaya alması gibi yatkınlıklarını takip etmek gerekiyor.

ÇOCUKLUĞUNDAN BERİ YAZIYOR

Kitaplarınız da var, kitap yazma fikri nasıl ortaya çıktı?

Bu konu aslında hiç aklıma gelmedi ve hiç de planlamadım. Yazmayı çok seviyorum, hep yazıyordum. 10 yaşındayken kendi kendime hikayeler yazmaya, 14 yaşındayken ise şiir yazmaya başladım. Ama onlar hep bir köşede duruyordu. UNESCO için Hindistan'dayken bir gece rüyamda uçan, konuşan, mavi gözlü, beyaz renkli bir köpek yavrusu gördüm. Adı da Baaşa'ydı. Bu rüyanın ardından 12 tane hikaye yazdım. O el yazısıyla yazılmış hikayeler benimle oradan oraya geziyordu. Çocuk kitabı yazacağım diye hiç düşünmemiştim. Fransa'da nota kitabım yayınlandığında Rusyalı bir yayıncıyla tanıştım. Ona hikayelerimden bahsettim. Çok ilgilendi aldı kitabı ve

Portre >

"biz bunu basıyoruz" dedi. Önce Rusça basıldı, sonra Türkiye'den çok istek geldi ve Türkçe de bastık. Türkçe tercümesini kendim yaptım. Eşim de bana yardımcı oldu. Çünkü kitap çok naif bir dille anlatıldı ve ben bazen Türkçe'deki o naif karşılıkları bulmakta zorlanıyordum. Eşim bana çok Türkçe karşılıklarını bulmam konusunda çok yardımcı oldu.

En çok dikkat çeken kitabınız İçimdeki Türkiyem. O kitabı yazma süreciniz nasıl gelişti?

"İçimdeki Türkiyem" kitabı buraya gelişimin ilk dakikalarından itibaren yaşadıklarımı anlatıyor. O zamandan itibaren notlar almaya başladım. Benim için hazırlık dönemi oldu ve geçen yıl yayınladık. Gelen tepkiler o kadar güzel ki, bazen beni ağlatıyorlar. Çok duygulanıyorum. Kitapta bir edebiyat kaygım olmadığı için okuyuculara anlattıklarım çok samimi ve çok sıcak geldi. Kitapta Türkiye'de sevdiğim şeyleri anlattığım gibi, üzüntülerimi, basınla ilişkilerimi, konserlerde yaşadıklarımı, Twitter'da yazdıklarımı, klasik müziği, kısacası hayatımdaki her şeyi anlattım. O nedenle de bence bir yanıyla her insana dokundu. O kitabın içerisinde çok komik öğeler de var. Kitabın film olmasını ve filmde de ben oynamak istiyorum.

Yazılarınız ve müziğin size hissettirdikleri arasında ne farklar var?

Yazı ve müzik aslında birbirinden çok farklı değil. Birinde söz var diğerinde müzik. İkisi de Kelam'dır. Sadece yazı daha net ve somuttur, müzik ise daha soyuttur. Sanatçı ikisinde de anlaşılacak istenir. Elbette müzikte kendimi daha hızlı ve rahat ifade edebiliyorum. Öte yandan Twitter'da yazdığım küçük cümle bile hoşuma gidiyor. Türkçe yazmayı denemek, düşünce geliştirmek için güzel bir alan olarak görüyorum orayı.

"ANADOLU MÜZİĞİ ÇOK ZENGİN VE DERİN"

Yakın zamanda yeni kitap ve albüm projeleriniz var mı?

Yeni iki kitap projem var. Bir tanesi müzik ve mutfak üzerine olacak. Annemle birlikte yazdık. Şimdi yayınevi görüşmelerini yapıyorum. Ailemizde çok çeşitli bir mutfak kültürü var. Bu kültür Hint yemeğinden İtalyan yemeğine kadar uzanıyor. Ve ikimizde bu konuda çok iddialıyız. Mutfakta Özbek yemeği yaparken bir yandan Özbek müziği geçiyor kulağımızdan ya da Fransız yemeği yaparken bir şanson duyabiliyorum içimde. Kitapta her bir tarifi yanına bir müzik koyacağım. Ayrıca elbette konserlerim devam ediyor. Onun dışında yakın zamanda Beni Unutma filminin müziklerini yaptım. Üç Cemre isimli bir albüm projem var, onu tamamlamayı planlıyorum. 3 Cemre kavramı beni her zaman heyecanlandırmıştır. Albümde vokal olacak ancak sözler olmayacak. Bir de ilahiler ve türkülerle albüm yapmak istiyorum. Ama bunun için ilahiye hazır olmak istiyorum. O nedenle ne zaman biteceğini bilmiyorum.

Türk müziğini ve Anadolu müziğini nasıl buluyorsunuz?

Türkiye'de bazı ilahileri, türküler ve Karadeniz müziğini çok seviyorum. Enstrümanlardan Bendir'i, Ney'i ve Kopuz'u çok seviyorum. Anadolu müziği çok zengin ve derin müzik. Bu kül-

türün ne kadar derin olduğunu Türkler bile bilmiyor. Çünkü otomatize bağlanmış bir şekilde seslendiriliyor. Oysa o müziğin içindeki maneviyat o kadar derin ki... Ben yabancı bir kulaqla dinlediğim için fark edilmeyen şeyleri fark edebiliyorum.

Oğullarınızla nasıl vakit geçiriyorsunuz?

İki çocuğumun yaşları çok farklı olduğu için geçirdiğim vakitler de farklı oluyor. Büyük oğlum Yürek, 21 yaşında sinemapiZZa seviyor ona katılıyorum. Video fotoğraf okuyor, şu anda Erasmus'la yurt dışına gitti, okuluna orada devam ediyor. Son klibimin senaryosunu ben yazdım, oğlum çekti. Çok önemli yönetmenlerden tebrik telefonları aldık. Küçük oğlum Timur ise 3.5 yaşında ve nota biliyor, Çello dersi alıyor. Piyanoyu çok seviyor, her gece Bach'la uyuyor. Parka gidiyoruz, onu sosyal mekanlara alıştırmaya çalışıyorum. Geçenlerde benim konserimde çalmak istedi ve sahneye çıktı ve benimle 4 el bir şeyler çalmaya çalıştı, doğaçlama olarak. Medeni cesareti çok yüksek.

Kısa Kısa

En sevdiğiniz yemek: Bir Rus yemeği olan Borç çorbası

En sevdiğiniz müzik/ müzisyen: Johann Sebastian Bach

En sevdiğiniz mekan: Gönül dostlarımin olduğu her yer

En sevdiğiniz film / Yönetmen : Tarkovsky / Solyaris